

”Juuri kysyttyä: Miten koronavirus kirjoitetaan?

Vastaus: Pienellä ja yhteen (yksinään myös pienellä alkukirjaimella eli korona).

Lisätieto: Yhdysmerkki tarvitaan (mutta ei välilyöntejä ilmauksissa) covid-19-epidemia, covid-19-tapaus, covid-19-testi.”

(**Riitta Suominen** Twitterissä 16.3.)

Koronaepidemia ja sen aikaansaama äkillinen ja ennen kokemattoman laaja globaali poikkeustila on saanut aikaan monenlaista visiointia tämän ajanjakson seurauksista. *Politico*-verkkolehti (20.3.) pyysi tunnettuja ajattelijoina nimeämään yhden poikkeustilan pidemmän ajan vaikutuksen.

Yksi heistä oli eriarvoisuustutkija, sosiologian professori **Eric Klinenberg** New York Universitystä. Klinenberg visioi toiveikkaasti, että kriisin seurauksena ääri-individualismi saattaisi vähetä:

“The coronavirus pandemic marks the end of our romance with market society and hyper-individualism. We could turn toward authoritarianism. Imagine President Donald Trump trying to suspend the

November election. Consider the prospect of a military crack-down. The dystopian scenario is real. But I believe we will go in the other direction. We’re now seeing the market-based models for social organization fail, catastrophically, as self-seeking behavior (from Trump down) makes this crisis so much more dangerous than it needed to be.

When this ends, we will reorient our politics and make substantial new investments in public goods—for health, especially—and public services. I don’t think we will become less communal. Instead, we will be better able to see how our fates are linked. The cheap burger I eat from a restaurant that denies paid sick leave to its cashiers and kitchen staff makes me more vulnerable to illness, as does the neighbor who refuses to stay home in a pandemic because our public school failed to teach him science or critical thinking skills. The economy—and the social order it helps support—will collapse if the government doesn’t guarantee income for the millions of workers who will lose their jobs in a major recession or depression. Young adults will fail to launch if government doesn’t help reduce or cancel their student debt. The coronavirus pandemic is going to cause immense pain and suffering. But it will force us to reconsider who we are and what we value, and, in the long run, it could help us rediscover the better version of ourselves.” (www.politico.com)

Tonava jatkaa positiivisella linjalla ja onnittelee pitkäaikaista avustajaansa **Eeva Lennonia** uudesta kunniamaininnasta:

”Suomi-Seura ry on valinnut Vuoden ulkosuomalaiseksi 2020 Iso-Britanniassa asuvan toimittajan Eeva Lennonin. Suomi-Seura haluaa vuoden 2020 ulkosuomalaisen valintaratkaisullaan korostaa oikean tiedon ja yhteiskunnallisen keskustelun merkitystä.

Eeva Lennon on raportoinut suomalaisille monista yhteiskunnallisesti merkittävistä tapahtumista. Öljykriisi ja Irlannin kriisi, jättiläisinflaatio ja muut 1900-luvun jälkipuoliskon melskeet, kuninkaallisten kuulumiset, poliittiset ikonit Harold Wilsonista Margaret Thatcheriin. ’Eeva Lennon, Lontoo’ on suomalaisille tuttu ääni. Eeva Lennon asuu Lontoossa ja toimii edelleen freelance -kirjeenvaihtajana. Hän on julkaissut vastikään muistelmansa.

”Tiedon tulva on tänään valtava, jopa liiallinen. Yhä useammin onkin kysyttävä, mihin tietoon voi luottaa. Eurooppalaisen tiedon välittäjänä pitkän uran tehnyt Eeva Lennon on vakuuttanut suomalaiset ammattitaidollaan. Suomi-Seura ry haluaa Vuoden ulkosuomalainen 2020 valinnallaan korostaa maailmalla olevien suomalaisten vastuuta oikean tiedon ja oikeanlaisen Suomi-kuvan välittämisestä”, toteaa Suomi-Seuran puheenjohtaja Markus Aaltonen. Ulkosuomalaisia on noin 2 miljoonaa, joista 300 000 on Suomen kansalaisia.

Suomi-Seura ry on valinnut Vuoden ulkosuomalaisen vuodesta 1993 lähtien. Vuoden ulkosuomalaiseksi valitaan ulkomailla asuva suomalainen tai suomalaisen siirtolaisen jälkeläinen, joka on esimerkiksi menestynyt erityisen hyvin omalla alallaan.”

”Suomessa on lukuisia teema-kuukausia, joihin osallistumisella halutaan ottaa kantaa. Liha-ton lokakuu on mielipide kasvis-syönnin puolesta, tipattomassa tammikuussa kierretään korkki hetkeksi kiinni. Näiden jatkoksi julistan loppukuukauden – ainakin omalta osaltani – mielipiteettömäksi maaliskuuksi.

Seuraavan kerran aion ilmaista mielipiteeni ensi kuussa. Sekin tulee olemaan melko laimea, koska silloin vietän hepulitonta huhtikuuta. Pääröksen taustalla on kasvava huoli mielipiteiden ylitarjonnasta.

Mielipiteitä on nykyään liikaa. Mitä monimutkaisempi tai vastaavasti yhdenentekevämpi asia on kyseessä, sen äänekkäämminkin oma kanta kerrotaan. Sosiaalisen median myötä ihmisten mielipidejalanjäljen koko on kasvanut huolestuttaviin mittoihin.

Mielipiteettömän maaliskuun tavoitteena on kannustaa ihmisiä puolittamaan omat mielipidepäätönsä.

Tiedeyhteisö ei ikävä kyllä ole vielä kyennyt rakentamaan mit-

taristoa mielipidekuormitukselle. Yleinen käsitys on, että kohutuulmaisun raja on mielipide per päivä. Yli kymmenen keskustelupalstakommenttia tai sosiaalisen median kannanottoa viikossa ylittää kanssaihmiesten sietokyvyn. Silloin voidaan puhua jo mielipideoikeuden riskikäytöstä.

Omia mielipidepäätöksiä voi myös kompensoida. Suositeltava tapa on täydessä hiljaisuudessa tapahtuva, yhteiskuntaa hyödyttävä vapaaehtoistyö. Voi vaikka autella seniorikansalaisia. Se on tehtävä kuitenkin siten, ettei keskustelu sivua edes vallitsevaa säätillää. Kaikkein happaimpia mielipiteitä ei ikävä kyllä voi kompensoida ja moni kansalainen toivookin, että pian löydetään keinoja niiden kompostointiin.

Väitän, että ihmisen elämä muuttuu heleämmäksi jo varsin lyhyen mielipidepaaston myötä. Pääkoppa raikastuu välittömästi, kun ei tarvitse muodostaa kantaa jokaiseen asiaan. Oman näkemyksen jatkuva esiintuonti kun muuttaa leppoiset sosiaaliset tilanteet konfliktikentiksi.

Asiat, jotka eivät ole ongelmia, muuttuvat sellaisiksi. Mielipiteen pakonomainen ääneen sanominen tekee neutraaleista asioista hyviä tai pahoja, oikeita tai väriä. Mielipideherkät ja ainaisesta oikeassa olemisen vastasta kärsivät ihmiset ovat ylipäätään ankeampaa seuraa kuin itse tietävätkään.”

(Jani Halme Yle.fi:ssä 20.3.2020)

”Viime aikoina rock-maailmasta on kantautunut lähinnä negatiivispainotteisia uutisia mitä tulee veteraanirokkareiden terveysasioihin. The Rolling Stones -skebajumala Keith Richards on päihdehistoriansa huomioon ottaen kuitenkin säilynyt suorastaan hämmästyttävän pienin vahingoin maallisella matkallaan. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö mies olisi iän karttuessa ottanut hyvinvointinsa suhteen ohjaksia niin sanotusti omiin käsiinsä. (...)

Jo aiemmin Richards on ker-tonut vähentäneensä radikaalisti tupakin [ja] alkoholin imemistä. Nyt 76-vuotias rokkari paljastaa radiokanava Q104.3:n tuoreessa haastattelussa lopettaneensa ensin mainitun aktiviteetin tykkäänään. Herran itsensä mukaan kääryleisiin ei ole tultu kosket-tua lainkaan sitten viime loka-kuun.” (Soundi 7.2.2020)

It's Only Rock 'n Roll. Tonava onnittelee!

Ajatusten Tonava ottaa vastaan tuoreita ja nasevia otoksia ajan ilmiöistä osoitteeseen yhteiskuntapolitiikka@thl.fi.